Apreciind-o pentru realizarea pe care o obține în acest rol, nu putem să nu ne exprimăm dorința de a o vedea dînd viață și unor eroine mai viguroase, cu un orizont larg și o viață plină, unor femei din zilele noastre; în experiența tinerei actrițe s-au adunat, consecutiv, prea multe personaje cu un profil psihologic asemănător — fete cu aripile frînte de infirmități fizice și morale — pentru ca aceasta să nu prezinte o primejdie pentru dezvoltarea unui registru de tonuri variate, în care să se concretizeze deplina înflorire a talentului ei.

I. P

„MAMOURET" de Jean Sarment

Trecut prin încercarea sutelor de reprezentații (se numără pînă acum aproape 300), spectacolul *Mamouret* de la Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" se desfășoară cu rigorile premierei, păstrîndu-și neștirbite virtuțile inițiale.

Distribuirea unor noi forțe actoricești în aproape toate rolurile piesei conferă spectacolului un coeficient sporit de prospețime.

Bogat în substanță dramatică, rolul titular al centenarei Mamouret — creat cu strălucire de regretata Lucia Sturdza Bulandra — a dezvăluit, din unghiul nou de gîndire și de interpretare al actriței Tanți Cutava-Barozzi, inedite valori.

La prima apariție a personajului — o bunicuță firavă, care se sprijină, tremurînd, de brațul fiicei sale (cam vîrstnice și cam senile, la rîndu-i), preocupată să traverseze cît mai repede scena, făcînd o reverență mecanică în fața turiștilor care o privesc ca pe un fenomen — cu greu poți bănui verva, luciditatea și sclipitoarea ironie cu care această bătrînică va face, peste cîteva clipe, rechizitoriul moravurilor ipocrite din sînul familiei burgheze, acuzînd practicile ei venale, care ucid tot ce e frumos și demn. Am apreciat știința și talentul cu care Tanți Cutava-Barozzi a gradat evoluția personajului, descoperind treptat și cu finețe multiplele lui fațete.

Septimiu Sever, în rolul lui Francoeur, a adus — în datele scenice fixate pentru prima interpretare — farmec și dezinvoltură. Personajul ar suporta însă o nuanțare mai variată, o exprimare mai caldă, mai înflăcărată a sentimentului de dragoste sinceră pe care i-l poartă Mariei-Josèphe.

Marius Pepino a redat cu convingere trăsăturile esențiale ale lui Antoine, „șeful familiei": grosolănia, insensibilitatea, meschinăria. Actorul ar trebui să vegheze asupra dicțiunii sale: în momentele de tensiune, cînd ridică glasul spre a exprima furia personajului, replicile sale devin aproape de neînțeles.

În rolul savuros al nevestei lui Antoine, Eveline Gruia a subliniat cu vioiciune caracterul meschin și răutăcios al personajului.

Dumitru Furdui, apreciat pentru fantezia cu care-și concepe personajele, ar fi putut da însă un timbru mai original rolului de mică întindere al lui Guillaume, renunțînd la unele gesturi și atitudini care ne-au amintit de alte roluri comice pe care le-a mai interpretat.

Dinamică, vie, amuzantă, este Rodica Suciu în rolul Estelle, una dintre superficialele și ridicolele strănepoate ale bătrînei Mamouret.

Rolul mic, dar semnificativ, al călăreței Grazielle a apărut înnobilat în interpretarea Isabelei Gabor, care a evitat ostentația, vulgaritatea, și l-a prezentat cu lirism și grație.

Petrică Vasilescu (Preotul), Sorin Gabor (Esprit), Mihaela Juvara (Éloise), Dorin Dron (Gazetarul), Geta Măruță (Sora de caritate) au susținut cu mult simț scenic și cu umor micile lor partituri.

Folosim acest prilej pentru a atrage atenția atît de talentatului actor Paul Sava, care a redat viu și spontan, la premieră, prostia și demagogia primarului-farmacist Ferdinand, că sutele de reprezentații l-au obosit probabil, determinînd apariția acelui plictis care situează jocul său pe o linie de mimare mecanică a personajului, de supralicitare prin gestică spectaculoasă — deci prin efecte teatrale exterioare. Personajul apare astfel minimalizat și nu justifică satira corosivă îndreptată împotriva lui.

V. D.

www.cimec.ro

...tava-Barozzi în rolul titular din „Mamouret"

www.cimec.ro